

Věc T-283/02

EnBW Kernkraft GmbH

v.

Komise Evropských společenství

„Program TACIS – Služby poskytnuté ve vztahu k jaderné elektrárně na Ukrajině –
Nezaplacení odměny – Pravomoc Soudu – Žaloba na náhradu škody –
Mimosmluvní odpovědnost“

Rozsudek Soudu (čtvrtého senátu) ze dne 16. března 2005 II - 915

Shrnutí rozsudku

- 1. Mimosmluvní odpovědnost – Podmínky – Dostatečně závažné porušení právního pravidla, které uděluje práva jednotlivcům – Orgán nedisponující žádným prostorem pro uvážení – Dostatečnost pouhého porušení práva Společenství
(Článek 288 druhý pododstavec ES)*
- 2. Právo Společenství – Zásady – Ochrana legitimního očekávání – Podmínky*

1. Ve věci odpovědnosti Společenství za škody způsobené jednotlivcům musí chování vytýkané orgánu představovat dostatečně závažné porušení právního pravidla, které uděluje práva jednotlivcům. Rozhodujícím kritériem pro posouzení, zda porušení práva Společenství je dostatečně závažné, je zjevné a vážné porušení hranic prostoru pro uvážení dotyčným orgánem Společenství. Pokud má tento orgán pouze značně omezený či nemá žádný prostor pro uvážení, pouhé porušení práva Společenství může stačit k prokázání existence dostatečně závažného porušení.

(viz bod 87)

2. Právo domáhat se ochrany legitimního očekávání, které tvoří jednu ze základních zásad Společenství, se vztahuje na každého jednotlivce, který se nachází v situaci, z níž vyplývá, že správa Společenství tím, že mu poskytla určité záruky, u něj vzbudila důvodnou naději. Tyto záruky jsou tvořeny bez ohledu na formu, kterou jsou sděleny, přesnými,

na podmínky nevázanými a korespondujícími informacemi, které pocházejí ze spolehlivých a prověřených zdrojů. Naopak nikdo se nemůže dovolávat porušení této zásady, pokud neexistují určité záruky, které mu byly poskytnuty správou.

Z toho vyplývá, že hospodářský subjekt se nemůže takové zásady dovolávat, opíraje se o slovní záruky, které Komise popírá a jejichž existenci neprokazuje žádná skutečnost ve spisu.

Této zásady se také nemůže dovolávat, když ho Komise při neexistenci konečné dohody ohledně uzavření smlouvy s Komisí požádala o předložení různých návrhů smlouvy, jestliže je tato okolnost nedílnou součástí obvyklých smluvních jednání a jestliže Komise nepodněcovala dotyčný subjekt, aby překročil rizika spojená se svou hospodářskou činností.

(viz body 89, 92, 100)